

GEREVICH ANDRÁS

Nizsinszkij

Vers Nizsinszkij svájci naplójából kölsönzött sorokra

Hiába akarok sírni, nem megy.
Gondolataimat hó nyeli el.
Fájdalom facsar a torkomból
Hangot, gombócot gyúr: lavina lesz.

Szeressetek. Mindenem fáj.
Hiába akarok sírni, nem megy.
A félelem lassan motoz bennem,
És halkan a hideg, a hó, a halál.

Ha rátok üvöltök, ne féljeteK,
Sírni akarok, és nem csak remegni,
De némán kiáltok, torkomban
Pengék tánca feszül a csontnak.

Senki nem ért. Senki nem szeret.
Magammal üvöltök, nem veled.
Erős férfi vagyok, de a lelkem beteg,
És magába őrlí a testemet.

Szeress, mert mindenem fáj.
Üvölteni akarok, sírni, sírni,
Sírtni az erős férfit, aki voltam:
Lavinaként elönt az örület.

Egész életemböl, ami megmarad,
Ez a gumó, ami szorítja a torkomat,
Feldagad, mint a rák, feszít, hasít,
Összeroppan a testem a súlya alatt.